Bu hafta BEDAVA TAM 16 SAYFA BAŞTAN SONA RENKLİ ÇİZGİ ÖYKÜ EKİ VERİYORUZ

ZIPIR'la BİRLİKTE MUTLAKA İSTEYİN...

ZIPIR

ENFLASYONA MEYDAN OKUYAN TEK MİZAH DERGİSİ

FİYATI: SADECE 40 BİN TL.

7-14 MART 1997 CUMA YIL: 1 SAYI: 19

ÇETE'YE DİKKAT !

İ. Ü Hukuk Fakültesi'nde, "Sürekli Aydınlık için Bir dakika Karanlık" eylemine destek veren öğrenciler yine satırlı, sopalı, bıçaklı saldırıya uğradılar. Öğrencilikle ilgisi olmayan "kimliği belirsiz" kişiler ellerini kollarını sallayarak üniversiteye giriyor ve öğrencileri sopadan geçirip gidiyorlar. Yetkililer bu çeteleri bakalım daha ne kadar görmezden gelecek?

VANDAL...

Yaz-Çiz
Hakan TÜRPÇU

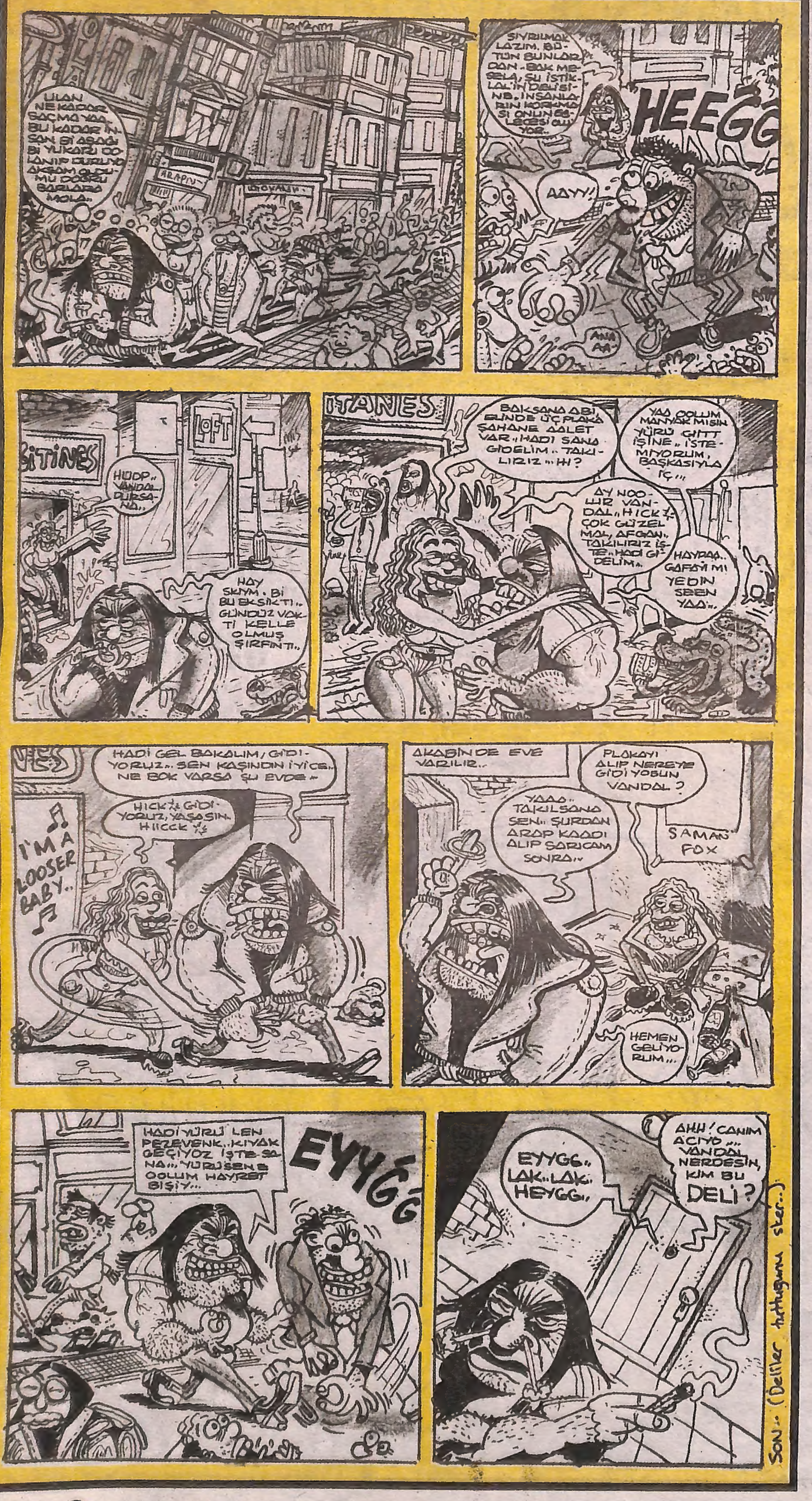

ZIPIR'dan

ÇİÇEĞİ BURNUNDA ZIPIR'cılar...

Çiçeği Burnunda Zıpırcılar'ın sayfasını ikiye çıkarttık. Ben zaten böyle olacağını en başından biliyordum... Ya, dedim. Bunlara bir sayfa yetmez, şunu iki sayfa yapın, hatta iki de yetmez ama, bir kaç ay sonra üçe çıkartırız...

Yok canım, dediler. Bir sayfa yeter de artar bile. Gelen karikatür durumuna göre ilerde bir şeyler düşünürüz...

Eh, peki o zaman dedim. Bildiğiniz gibi yapın, az sonra yine görüşürüz...

Neticede ben haklı çıktım.

Siz ZIPIR'cılardan öyle bir karikatür bombardımanı geldi ki, aman Tanrım!

Hangi birini yayınlayacaksın?

Mecbur işi sıraya koyduk. Olay şöyle oluyor...

Karikatürlerinizi postadan geliş tarihine göre sıralayıp yayınlıyoruz.

Bir sayfaya da, taş çatlasa 8 karikatür sığar. Bu durumda, hepsini yayınlamak biraz zaman alıyor. Yüzlerce var diyorum yahu, inanmayan dergiye gelip görsün...

Ama şimdi Çiçeği Burnunda'ları iki sayfaya çıkardık ya, biraz daha rahatlıycaz. Vatandaşa daha çabuk sıra gelecek...

Eğer bombardıman böyle devam ederse Çiçeği Burnunda'lar olarak bir sayfaya daha el koyabilirsiniz, neşeniz bilir!

★★★

Şimdi gelelim can alıcı bir hadiseye...

Hani şu Karamürsel'e gelip şeyini gösteren Capon vardı ya, işte onun memleketinden, yani Caponistan'dan Karamürsel'e bir iyi niyet mesajı gelecekmiş; özür niyetine!

Karamürselliler, iyi niyet mesajı olaraktan, 90-60-90 ebatlarında bir dişi Capon beklerlermiş!

He, he... Bu işin şakası tabi ama, Karamürsel'de hala bu vaka konuşuluyormuş, tabiyatıylan...

Küççük müydü, yohsam böyyük müydü-diye birbirlerine sorarlarmış hep. Kimileri de sigortaları atınca, olm diyolarmış, ben arkadan gördüm; sen önden gördüysen anlatıver hele!

Bu arada, o gösterinin cezası da sadece 200 bin liraymış haberiniz ola...

Yaniya, birine kafan bozulunca çıkartıp göstericen. Zaten cezası sudan ucuz!

Ama asıl konuşulan mevzu, gösterinin trampetli kısmıymış. Hani şu Capon trampetin sopasını gözüne yerleştirip, tıstırı tıstırı çalıyodu ya, işte millet hep merak edermiş, ulan gözüyle trampet çalma, deyimi Caponlardan mı çıktıydı diye. Capon yapıştırıcıyla mı yapıştırdı diye!

Valla daha ne diyelim, Allah beterinden korusun.

Herifçioğlu bu gösteriyi bi de canlı yayında bi televizyon kanalında yapsaydı, mesela Reha Muhtar Şov'da, o zaman ne halt edecektik?

Reha Muhtar Capon'a soracaktı:

" Beyefendi, acı var mı acı!"

Hadi kalın sağlıcakla...

(AÇ PARANTEZ KAPA PARANTEZ)

Emir Ali KAYA

Beyaz Nota Platformu

Beyaz Nota Platformu, Acil Servis Renan Bilek, Moğollar, Bülent Ortaçgil, Oğuz Abadan, Ahmet Güvenç, Bulutsuzluk Özlemi, Grup Yorum ve daha birçok müzisyenin "İnsanca yaşamaya özgü demokratik bir ortam yaratılması için fikir üretmek ve bu doğrultuda girişimlerde bulunmak amacıyla bir araya gelerek oluşturduğu bir platform. Onlar karanlığa beyaz bir nota veriyorlar bize de düşen en azından onlara kulak vermek. Moğollar'ın bir şarkılarında dedikleri gibi, **BİŞEY YAPMALI !**

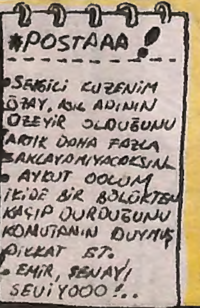

Parçalanmış cesedin esrarı çözüldü...

Komşularının ihbarı üzerine bulunan parçalanmış kadın cesediyle ilgili olarak cesedin damadı gözaltına alındı. Damat ifadesinde şunları söyledi: "Sevgili kaynanam geçenlerde dünya değiştirdi. İşte noolduysa ondan sonra oldu.

Ben ve karım kaynanamın Karacaahmet'teki mezarlığa gömülmesini istedik.

Büyük baldızım kaynanamın sağlığında hep köye gömülmek istediğini ileri sürdü.

Bacanaklarım kayınpederle aynı mezara gömülmesini istediler. Küçük baldızım bir "PTT çukuruna atalım olsun bitsin" dedi. Bu mezarlık meselesi yüzünden bütün aile birbirimize girdik. Sonunda çareyi kaynanamı parçalayıp ayrı yerlere gömmek kararında bulduk. Olay bundan ibarettir. Ortada cinayet ve kasıt yoktur. Basit bir insan gömme olayıdır."

ÖZDEN ÖGRÜK...

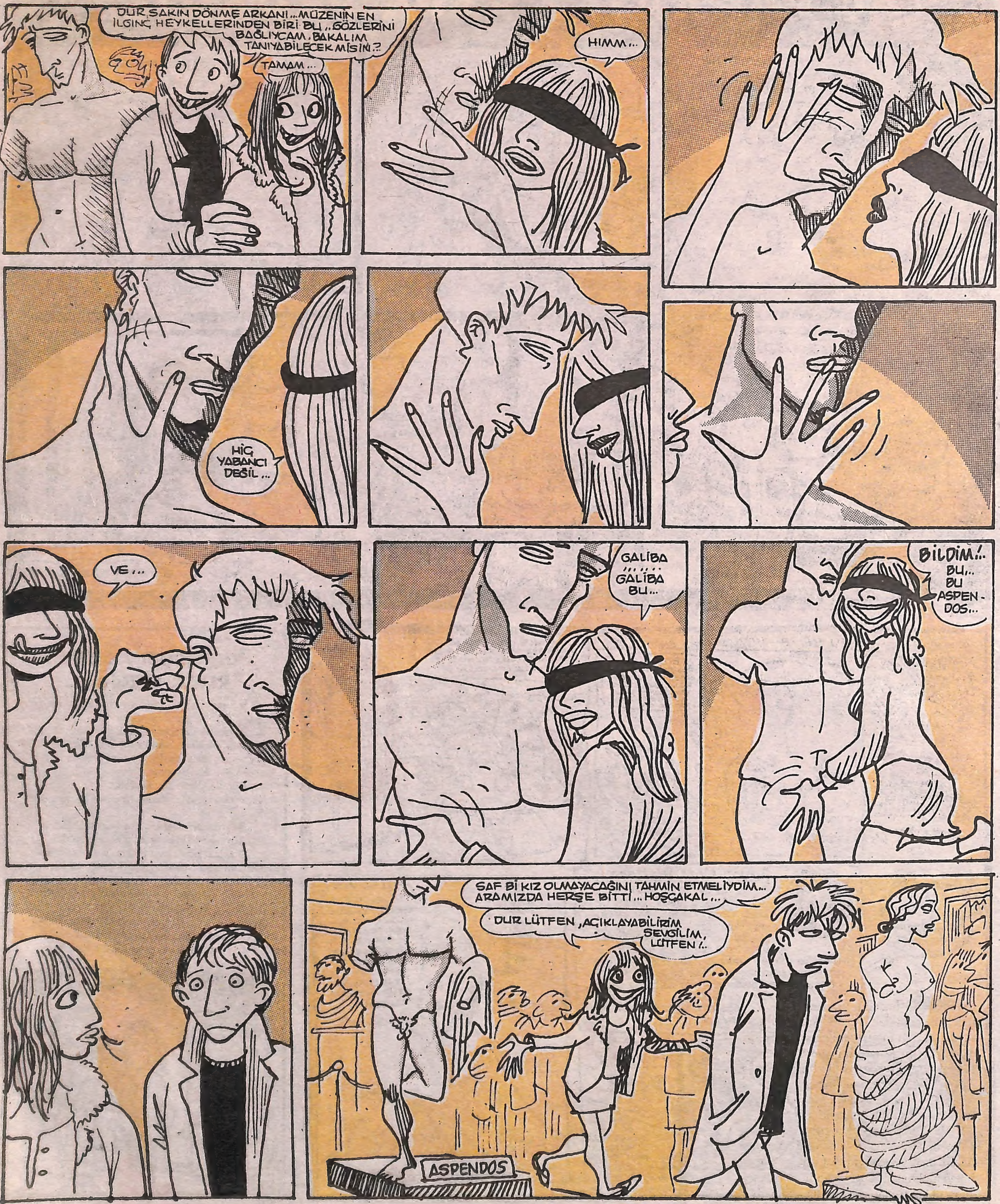

BİTTİ

BİR ÖYKÜ

BİRAZ DA DEĞİŞİKLİK OLSUN DEDİM

Hayır olamaz diye bağırdı. Çok sinirliydi. Saffet beyi, hiç böylesine hiddetli görmemiştim. Aslında Saffet beyi daha önce hiç görmemiştim. İlk görüşümdü. Onunsa beni hiç görüşüydü. Bana arkası dönüktü. Zaten yüzyüze olduğumuzda da göremezdi çünkü ben kapı deliğinden onu gözetliyordum.

Nee gözetliyor muydum? Bir an kendimden utandım. Serçe parmağıma kadar kızarmıştım daha önce çiğdim. Hemen oradan uzaklaştım. Kendimde emin adımlarla kavuniçi üzerine yeşil şeritli halı üzerinde yürüyordum. Kimsenin beni yabancılamaması için otel müşterisi gibi davranıyordum.

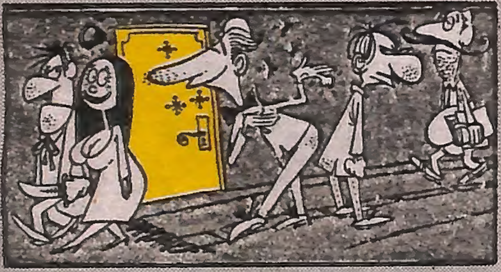

Bir an lobiyi göremedim. O neydi? Lobi yoktu. Yoksa burası bir otel değil miydi? Peki ben neredeydim? Hemen merak etmekten vazgeçip kapıdan dışarı fırladım. Aslında acelem yoktu niye fırladığıma bir anlam veremedim.

Sağa sola bakındım yoldan geçen arabaları süzdüm. Önümde duran 144 taksiyi saymazsak çevrede hiç taksi yoktu.

Hemen en öndekine bindim. Şoför kendi koltuğunda oturuyordu. İlginç değildi ki şoförler hep kendi koltuklarında otururlardı. Arabanın ayağımı yerden kesmesi çokhoştu. Teknoloji müthiş bir şeydi. Hemen limana, gidip bir tekneye atlayıp ayağımı denizden kesmeyi düşünmedim.

Kentin kuzeybatı kesimine doğru tüm esen rüzgara ve Haliç'in kirliliğine rağmen hızla ilerliyorduk.

Birden şoföre "Nereye gidiyoruz?" diye sordum. O da bana benim ona değil aslında ondan sonra binenin, müşterinin yani şu anda o konumdaki benim ona bu soruyu sormamın yanlış olduğunu onun bana sorması gerektiğini söyledi ve bana nereye abi dedi. Çok güzel bir soruydu. 10 saniye içinde yanıtlama zorunluluğu olmadığı için kendimden emin bir nefesalıp 12 saniye kadar daha önce almış olduğum nefesin ciğerlerimde dolaştığını hissederek ve onun donuk ve anlamsız bakışlarını adeta alt edercesine bir yanıt vermek istedim. Türkiye'nin sosyo-politik yapısının ve kuramsal düşüncenin psikoanalatik incelemesinin daha sonra yapılmasının daha doğru olacağı inancıyla istasyona dedim.

Mahvetmiştim onu gözlerim parlıyor olabilirdi kendi gözlerimi göremiyordum. Yoksa kendi gözlerime kör müydüm?

Arka koltukta rahatça giderken karşı kadırımda yanında yakışıklı bir gençle AYla'yı gördüm. O beni görmezlikten gelmedi gördü. Artık buna dayanabilmek bu olayın da diğerleri gibi üst üste gelmesine izleyici olmak çok zor olabilirdi. Neyseki Ayla'yı hiç sevmemiş onunla aramızda

Devamı 6. sayfada

SPECIAL AKINOLUS BURITUS

Yaz-Çiz
EMEKCAN

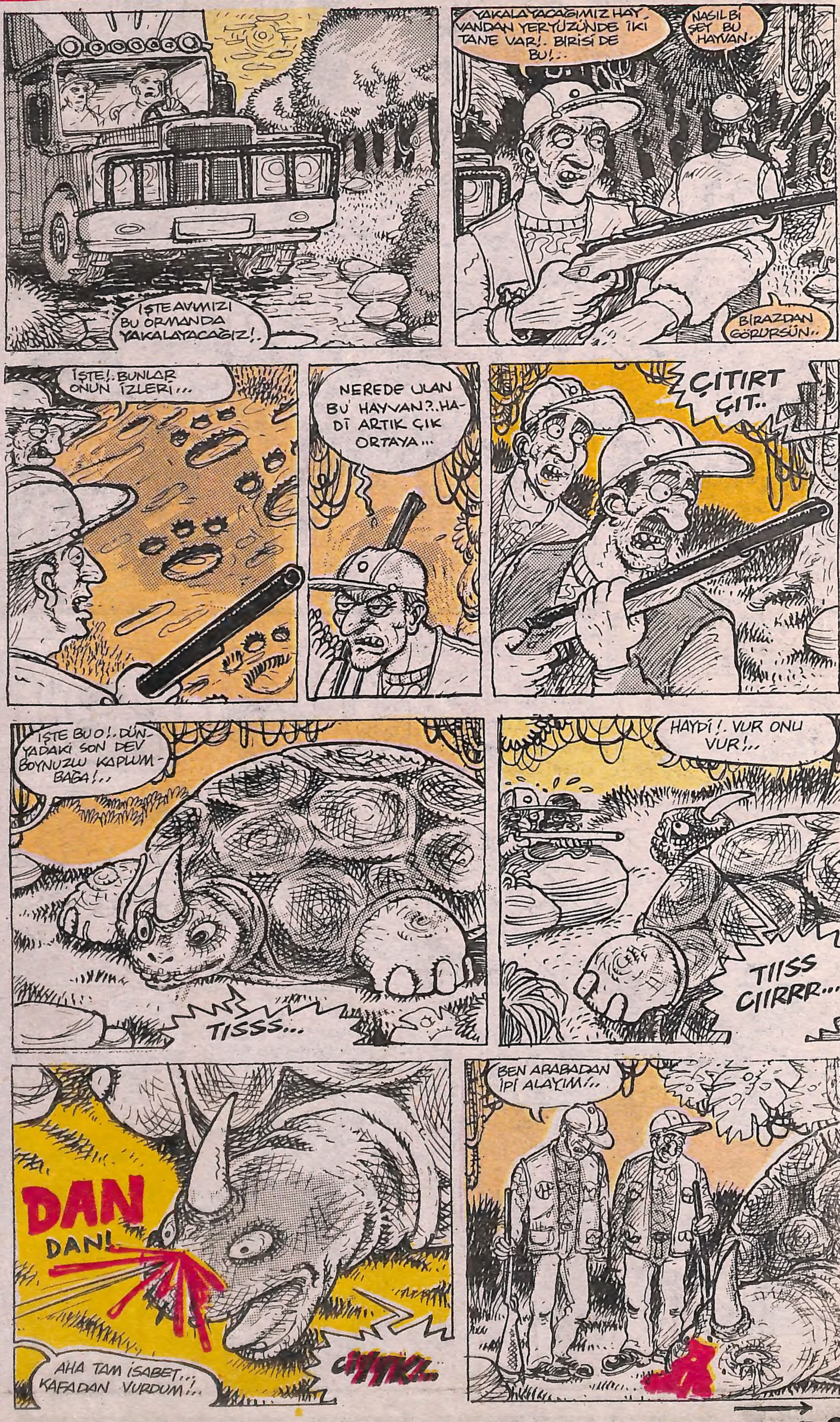

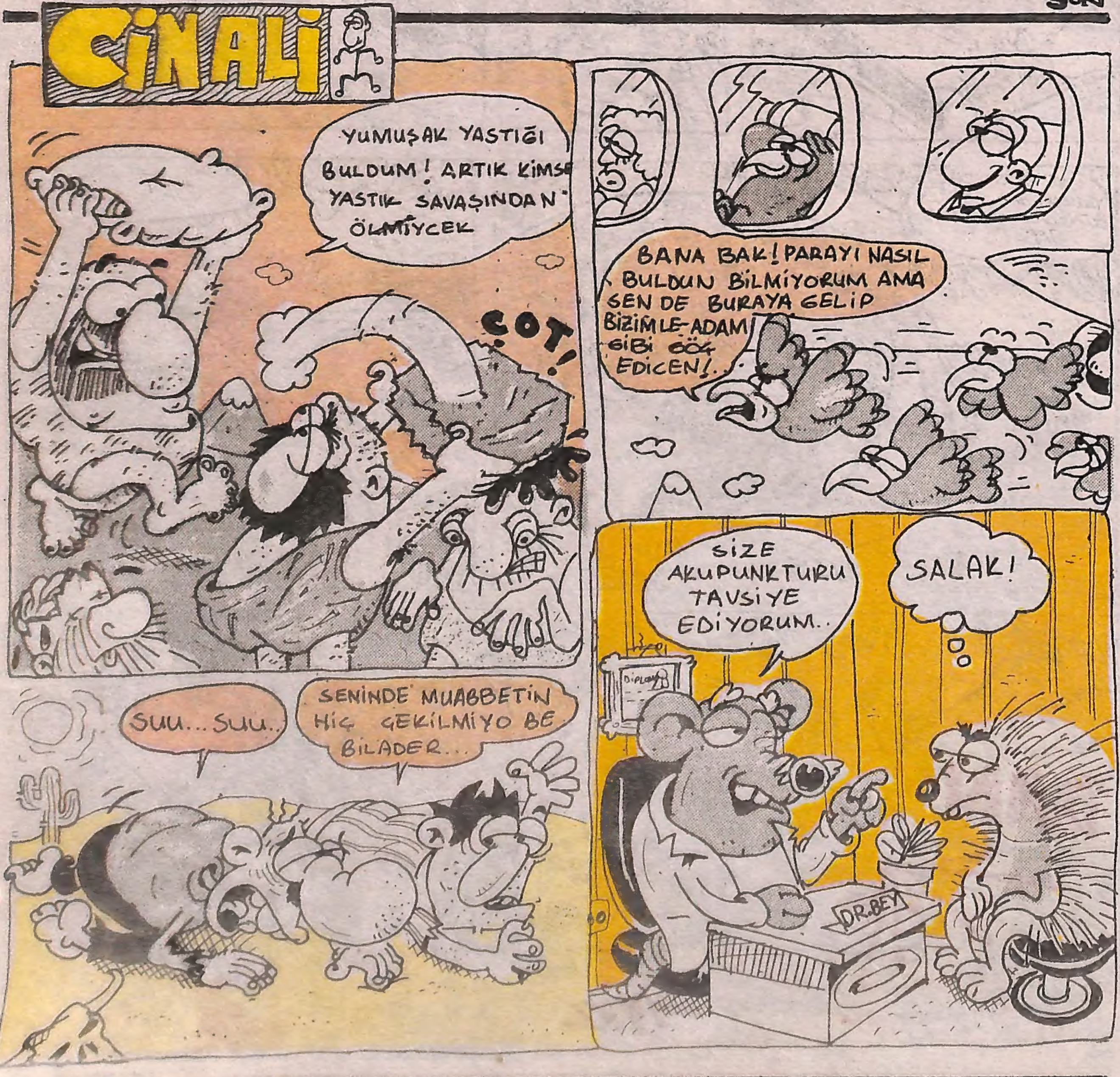

BİR ÖYKÜ

BİRAZ DA DEĞİŞİKLİK OLSUN DEDİM

birşey olmamıştı. Onu tanımıyodum. Zaten adının Ayla olduğunu bile bilmiyordum tahmin etmiştim. Selam vermeden hızla uzaklaştık.

Günlerdir bunalıma girmemiştim. Dersler kötü gitmiş işsizikle tanışmış sevdiğim kızı elde etmek için yaptığım araba yarışında kaybetmiş, AFrika'daki açlara yardım kesilmiş radyasyonlu fındık yemiş, güreşte bu yıl takım halinde sonunculuk kesinleşmiş değildi. Yine mutlu bir gün olabilirdi. Niye bu mutluluklar beni bulurdu. Oysa ne çok mutsuz insan vardı.

Davetlilere verilecek 150-200 kertenkele bulamayınca düğünlerini ertelemek zorunda kalanlar 4 milyarlık araba armağan edilip kullanamayanlar yedinci hayali ihracatı ortaya çıkınca İsviçre'ye kaçmak zorunda

kalanlar böylece daha önce biriktirdikleri parayla geçinmek durumunda olanlar. Hazıra ovalar, nehirler mi dayanırdı? Yoksa bunlar kötü birer rüya mıydı?

Kırmızı ışık yandı. Oh ne güzeldi kırmızı ışık. Keşke hep yansındı Ama daha üflemeden sönüverdi. Şoför öyle ani kalkmıştı ki taksinin arka camına yapıştım. Yeni konumun çok şeffaftı belli ki daha yeni yıkanmıştı. Sonra istek üzerine koltuklara geri dönüş yaptım.

İstasyonda inip diğer bir taksiye bindim. Ağzımdan o anda istasyon çıkmıştı. Şu kahrolası ağzım yüzünden bir sürü 2 çoban köpeği bir de eşek para vermiştim.

Neyse umut dolu yarınlara doğru gecenin normal ilerleyen saatinde ilerliyorduk. 43 gün sonra mıydı yoksa 3-4 ay olmamış mıydı tam olarak çıkartamıyodum.

bazıları kafalarına göre davranıyordu. Bunlar bırakmak çıkarmak, takmamak eylemlerini değişik boyutlara ulaştırıyorlardı. Sakal bıyık bırakanlar, göbek, öğrenci, bırakanlar, vatandaşı yarı yolda bırakanlar vardı.

Bir de çıkaranlar vardı ki bunlar bizleri alışagelmek zorunda bıraktılar, bikinisinin üstünü sonra altını çıkaranlar kiracıyı işçiyi çıkaranlardı. Bir de eskileri vardı ki bunlar önce çocukluk arkadaşlarını gözlerine ısırtıp sonra onu çıkartanlardı. Ve sonuncu grup vardı. Bunlar "Takmıyorlardı" ve bunu inanç olarak nitelendiriyorlardı.

Eh ben bu grubu sevdim dedim ve bu yeni takmayanlara katılacaktım. Karar vermiştim bugün papyon takmayacaktım. Ama ortada bir sorun vardı.

Takmayacaktım ama inancım yoktu. Hemen yeni arayışlar içine daldım belli olmuyor mu?

BİTTİ

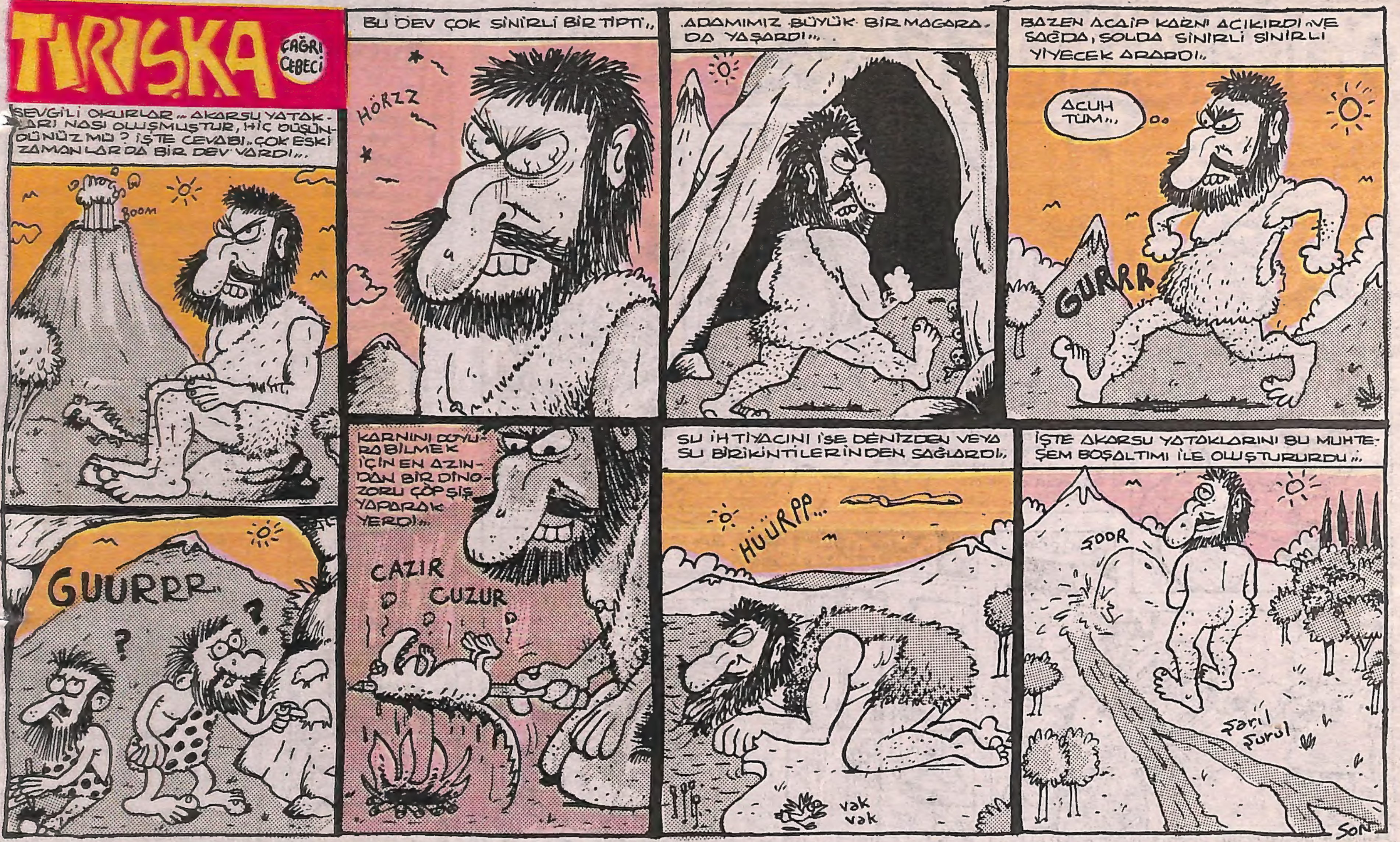
TIRIŞKA
ÇAĞRI CEBECİ
SEVGİLİ OKURLAR.. AKARSU YATAKLARI NASI OLUŞMUŞTUR, HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ? İŞTE CEVABI.. ÇOK ESKİ ZAMANLARDA BİR DEV VARDI...
BOOM
BU DEV ÇOK SİNİRLİ BİR TİPTİ..
HÖRZZ
ADAMIMIZ BÜYÜK BİR MAGARADA YAŞARDI...
BAZEN ACAİP KARNI ACIKIRDI VE SAĞDA, SOLDA SİNİRLİ SİNİRLİ YİYECEK ARARDI..
ACUH TÜM...
GURRR
GUURRR
KARNINI DOYURABİLMEK İÇİN EN AZINDAN BİR DİNOZORU ÇÖPŞİŞ YAPARAK YERDİ...
CAZIR
CUZUR
SU İHTİYACINI İSE DENİZDEN VEYA SU BİRİKİNTİLERİNDEN SAĞLARDI..
HÜÜRPP...
vak vak
İŞTE AKARSU YATAKLARINI BU MUHTEŞEM BOŞALTIMI İLE OLUŞTURURDU...
ŞOOR
şarıl şurul
SON

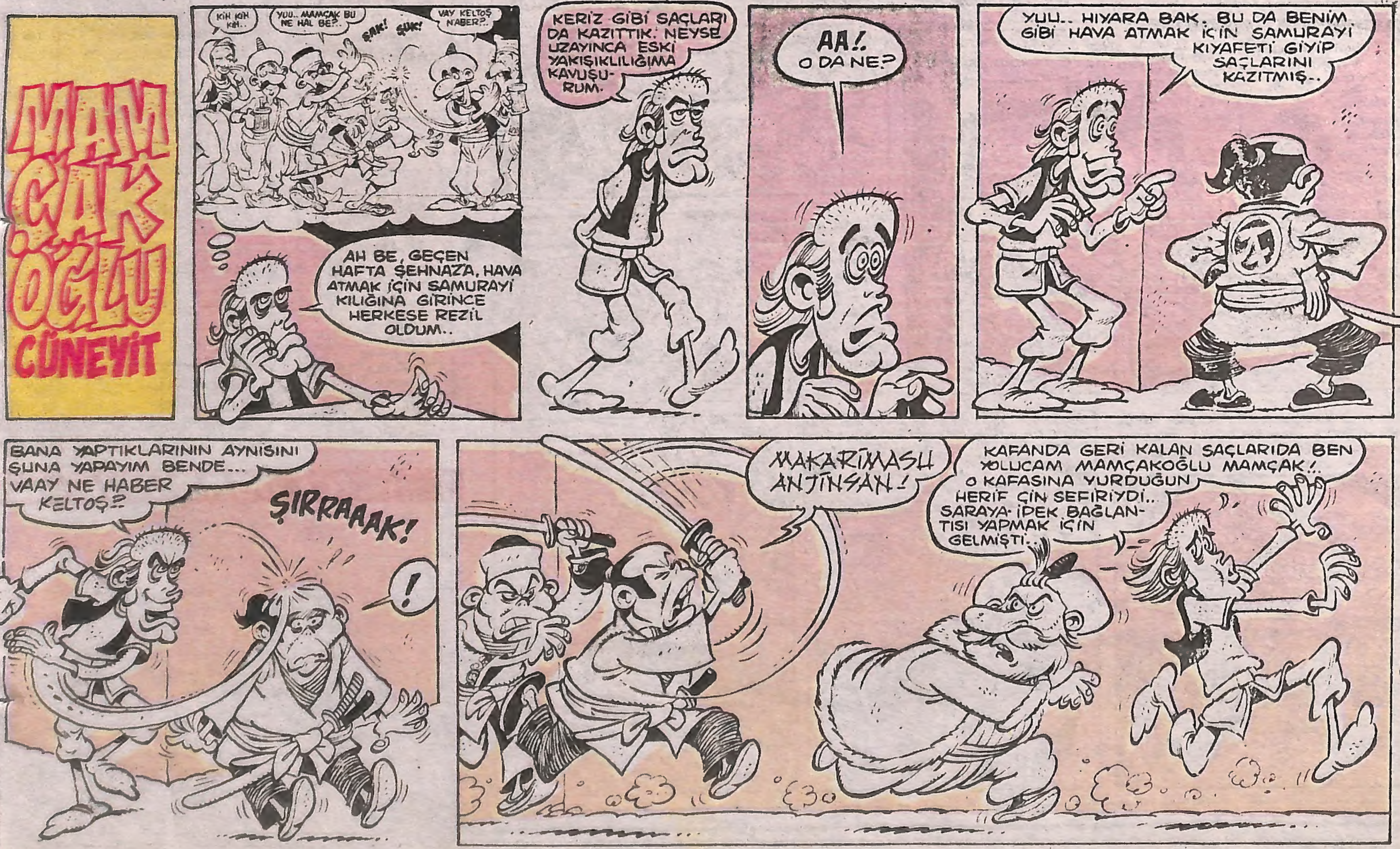
MAMÇAKOĞLU CÜNEYİT
KIH KIH KIH..
YUU.. MAMÇAK BU NE HAL BE?..
ŞAK! ŞUK!
VAY KELTOŞ NABER?..
AH BE, GEÇEN HAFTA ŞEHNAZA, HAVA ATMAK İÇİN SAMURAYİ KILIĞINA GİRİNCE HERKESE REZİL OLDUM..
KERİZ GİBİ SAÇLARI DA KAZITTIK. NEYSE UZAYINCA ESKİ YAKIŞIKLILIĞIMA KAVUŞURUM.
AA!. O DA NE?
YUU.. HIYARA BAK. BU DA BENİM GİBİ HAVA ATMAK İÇİN SAMURAYİ KIYAFETİ GİYİP SAÇLARINI KAZITMIŞ..
BANA YAPTIKLARININ AYNISINI ŞUNA YAPAYIM BENDE... VAAY NE HABER KELTOŞ?
ŞIRRAAAK!
!
MAKARİMASU ANJİNSAN!
KAFANDA GERİ KALAN SAÇLARIDA BEN YOLUCAM MAMÇAKOĞLU MAMÇAK!..
O KAFASINA YURDUĞUN HERİF ÇİN SEFİRİYDİ.. SARAYA İPEK BAĞLANTISI YAPMAK İÇİN GELMİŞTİ..

MESAJ PANOSU

Gerçek bir dost arayanlar buradayım. İbrahim Ormancı 0-236-653 52 36

NEVİN ciğim iyiki doğdun. Yaşgünün kutlu olsun. DİLEK

Mehtap Senden hala mektup bekliyorum. İstanbullu HALUK

Ufaklık seni hep yanımızda görmek istiyoruz. SEV-LEV.

Zühal seni Ankara'da bekliyorum. Unutma beni OSMAN

Panoya mesaj yollama adresi: Posta Kutusu 727 Sirkeci-İST.

ÇAL B

Her gece, baykuşların çatı
cırlak seslerini ortalığa s
lerde yatak olarak kullan
altından kırmızı bir defter çıkar
mağımı tükürükler, temiz bir say
Sayfanın köşesine tarih attıktan
rım olanı biteni. Dilimin kemiği
ni. Dümdüz anlatırım herşeyi. N
fazla!

Böyle özgürce düşünüp dürt
için günlük tuttuğumu kimselere
Öyle ki benim yirmi yıllık hatun
dan haberi yoktur.

Dün gece yine oturdum, kale
larını bir bir sivrilttikten sonra başladım yazmaya. Tepemdeki ampül titrek titrek yanıyor. Radyonun sesini iyice kısmışım, ha duyuluyor, ha duyulmuyor. Bir yandan da çay içip susamlı bisküvi yiyorum. Birden kapı zank! diye açılmasın mı? Ne göreyim? Benim karı

uykudan patlak patlak olmuş göz
şımda dikiliyor. Üzerinde yatak
ları elektrik çarpmış gibi herbiri
ne uçuşuyor.

"Ne yapıyorsun be adam bu
sordu. Konuşurken saçları öne a
geliyordu.

-hiç dedim. bir yandan da gü
mesin diye sayfanın üzerine bisk
yorum.

Gözlerini belertip deftere bak
-O ne öyle. Ne diziyorsun ba
defteri çekiştirmeye başladı. Bisk
nın üzerine döküldü. Defterin bi
tutmuş bi tarafını ben. Ha babam
ruz.

Sonunda defter dayanamayıp
tadan ikiye ayrılıverdi. Ben yerin
-Ver ulan defterimi! diyerek
elindeki defterle yel gibi koridor
yoya kapanıp kapıyı arkadan kitl
Banyonun kapısını bir iki kez
ten sonra son derece sakin bir şe
odama döndüm. Baktım defterin
masanın üzerinde duruyor. Ne fa
faların olduğu kısım kalmış, öbü
miş.

Hiç sinirlenmedim. Benim öz
zaten sakin ve ağırbaşlı olmam.
kadaşlarım da iyi bilir. Hani şu ç
pek az konuşan (O da yeri geldi
raklıca) saygın kişilerden biriyim
öyle incelikle ve sakince yaparım
amirlerimin gözleri yaşarır. O za

CİCİ BERRİN'in ma

R KİBRİT !..

kaşlarımı hafifçe kaldırarak şöyle bir bakarım. Yüksek ruhlu insanlara özgü bir incelikle, övgülerini kabul etme manasında dudağımın kenarına zarif bir gülümseme yerleştiririm. Sonra kafamı tekrar işime eğip yavaaş yavaş usul usul (bu ikisi aynı anlama geliyordu ya neyse...) işimi görmeye devam ederim. Mesai arkadaşlarım çeker gider ben hala yazarım da yazarım. Acelem yok. geç osun temiz olsun demiş atalarımız.

Neyse. Yine gevezeliğimiz tuttu. Ehi ehi ne diyorduk? hımmm evet. Karı banyoda fısır fısır benim günlüğü okuyor. Ne kadar gizlim saklım var hepsi ortaya dökülecek belli ki. Ne

yapmalı diye düşünürken içime bir ateş düştü. "Bu şimdi bizim gerçek kimliğimizi de öğrenmesin" dedim kendi kendime. Dediydik ya dilimiz hürdür diye. Pek çok yerde gerçek kimliğimden bahsetmişim. Baktım korkudan dizlerim titremeye başlamış. "Höst!" kendine gel ulan diye ünledim. "Koskoca paşa bir saçaklıdan mı korkacakmış? Bir çaresini buluruz elbet" dedim. Mutafa geçtim. Lavabonun altındaki dolabın kapağını açtım. Baktım, bizim büyük bidon öylece duruyor. Yarısından çoğu da dolu. Mutlu mutlu sırıtarak bidonu çıkardım. Pek de ağırdı namussuz. Ocağın yanındaki çekmeceden bir kibrit aldım. Bidonun kapağını açmamla birlikte taze gaz yağının tatlı kokusu odalara yayıldı. Gazı her köşeye iyice yedirerek yavaş yavaş bütün evi dolaştım. Tam banyonun önüne gelince bir kibrit çaldım ki görülesi manzara! Ortalık "harr!" diye tutuşunca pijamalarımla fırladım sokağa.

Ortalık birden bire karıştı. Bağırışanlar çağırışanlar, kucaklarında bebeleriyle kaçışan kadınlar don paça balkonlardan atlayanlar neler neler. Sanki b... var! ne millet Yarabbi!

Deriin bir nefes alıp ayağımda peluş terliklerle Bağlarbaşı'na doğru sakin sakin yürümeye başladım.

Hava tertemizdi. Gökte dolunay gecenin güneşi gibi etrafı aydınlatıyordu.

Temiz havayı ciğerlerime doldurdum ve "Ben de isterem ellmağ yanaklardan, ben de isterem kirraz dudaklardan" diye türkü mırıldanarak ufak ufak gecenin bittiği yere doğru seyirttim.

Hatice DOĞAN

BİTTİ

...raları...

SIĞIRIN GÜNLÜĞÜ

Kayhan ERKAN

SIĞIRIN ŞİİRİ

(Radikal ordakal.)

Sen ne güzelsin. Çiçek gibisin ne bilim insan gibisin yayın yönetmeni gibi Ufo gibisin. Sadesin temizsin. Kirpi gibi saçların bezgindir bakışların. Ben dün akşam ne yemiştim hanım, gözümdemi gözlüğüm tavrıh GIRGIR'ın sayfalarında yazıların Harun durr adın. Yazarım çataal karam çiiingenem.

ABDURRAHMAN

Celal ACARKAN

MENKUL DEĞERLER

Seyfi ŞAHİN

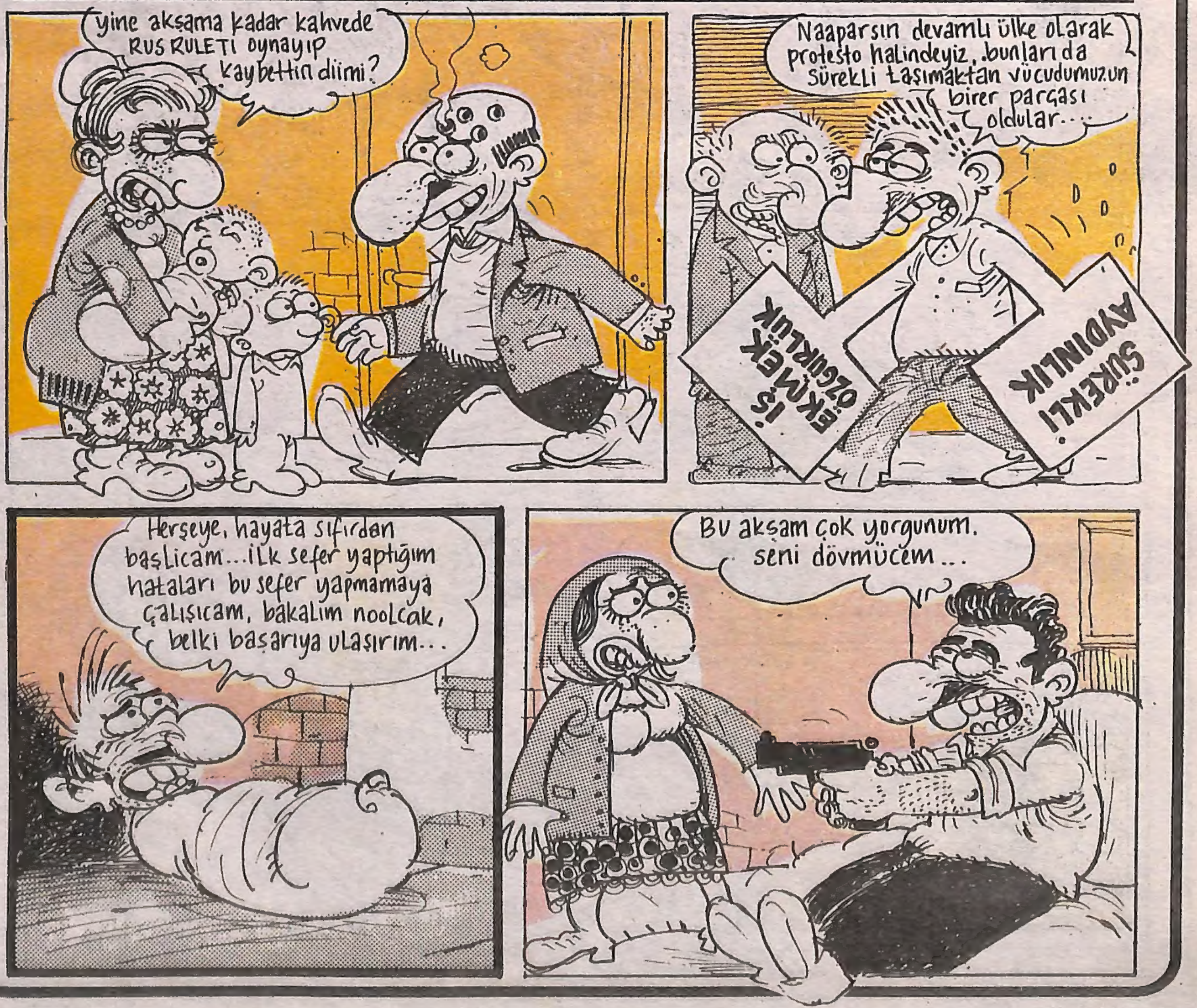

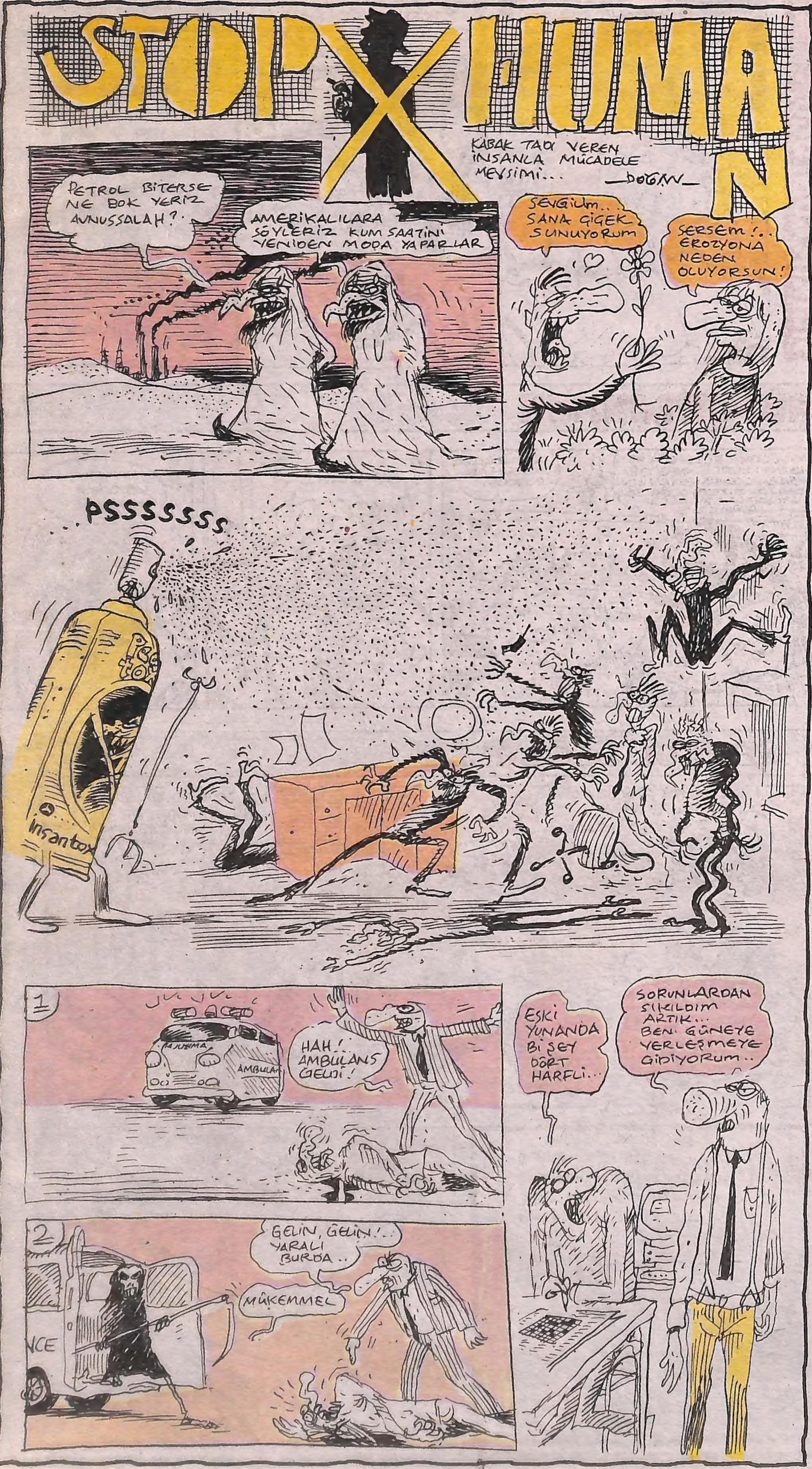

ZIPIR

SAHİBİ: İLBAS İLERİ BASIN ve YAYIN ENDÜSTRİSİ A.Ş.

7- 14 MART 1997 **Sayı:** 19 **Yıl:** 1
CUMA günleri çıkar.

Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Harun KARAKUŞ
Yayın Koordinatörü: Metin KIRIŞGİL
Genel Müdür: Asım AKGÜL Satış Müdürü: Cengiz KOCALI
Görsel Yönetmen: Ünal AKAN
YAZAR, ÇİZERLER: Eflatun **NURİ**, Harun **KARAKUŞ**, Doğan **GÜNEŞ**, Apdülkadir **TAMER**, Eda **ORAL**, Seyfi **ŞAHİN**, Hakan **TURPÇU**, Kayhan**ERKAN**, Emekcan **TÜLÜŞ**, Ali **GÜLEÇ**, Celal **ACARKAN**, Hakan **BİLGEHAN**, Onur **BERKUP**, Yasemin **BAŞOĞLU**, Erdal **KILIÇ**, Erkan **ERTÜRK**, Çağrı **CEBECİ**, Cem **ŞEKER**
TEKNİK MÜDÜR: Akif **BAYRAK**, **KALİGRAFİ:** İsmet **KIRDAR**

KARİKATÜR YÖNETMENİ: Eflatun NURİ

TELEFON: (0212) 514 02 64 PBX **FAX:** (0212) 511 11 00
ADRES: 9. Kısım B-7 Daire 53 Ataköy- İSTANBUL
BASILDIĞI YER: Basmat Matbaacılık E-5 Yanyolu İGS yanı Avcılar- İSTANBUL **DAĞITIM:** BİR-YAY Dağıtım A.Ş.

● ZIPIR'da yayınlanan hertürlü yazı ve tiplerin tüm hakkı İlbas İleri Basın ve Yayın Endüstrisi A.Ş.'ye aittir. İzinsiz kullanılamaz İktibas ve iltibas edilemez.

ZIRAİ DONANIM

yarimin kaşları yaydır, bekliyom vermiyo iki aydır

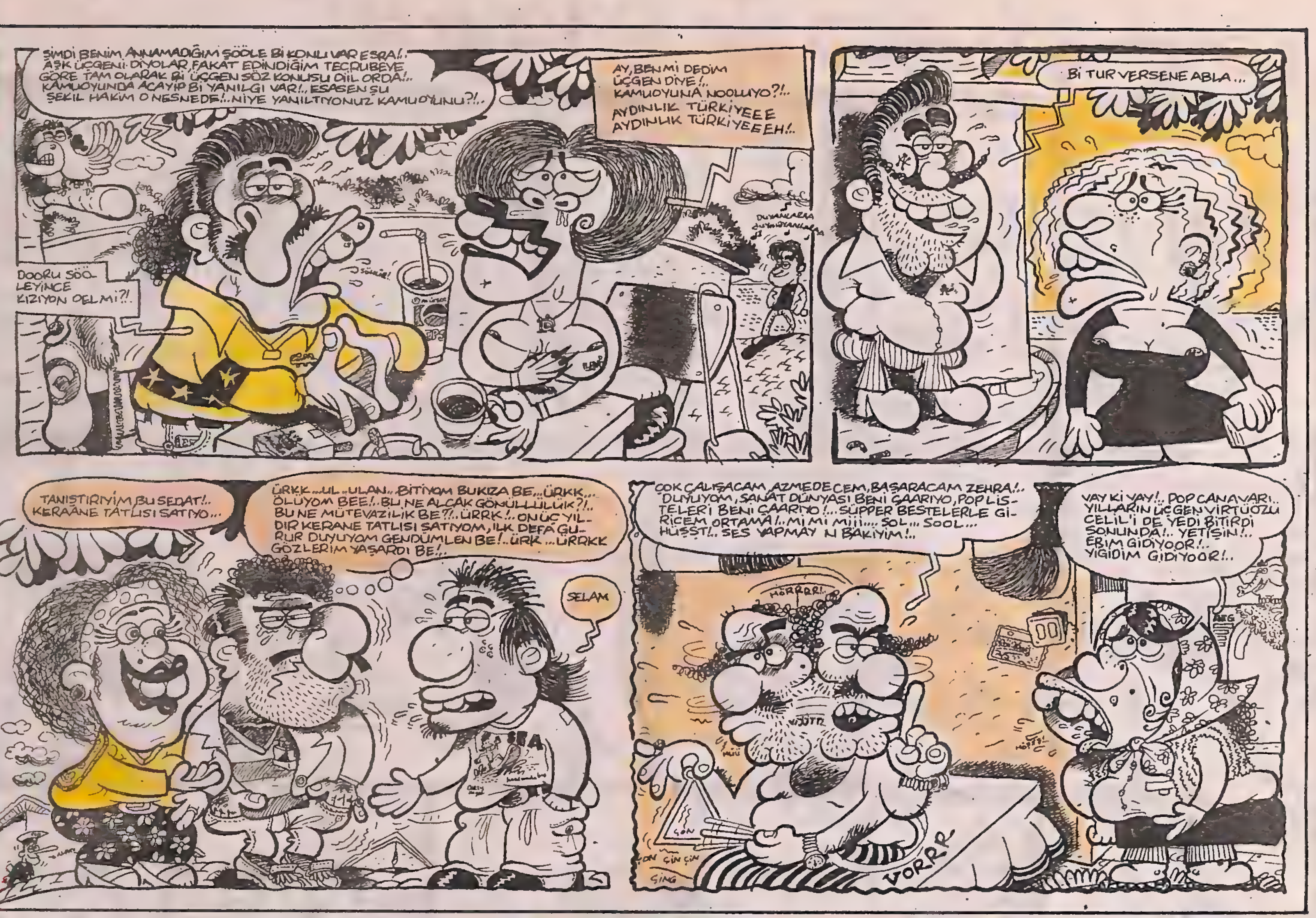

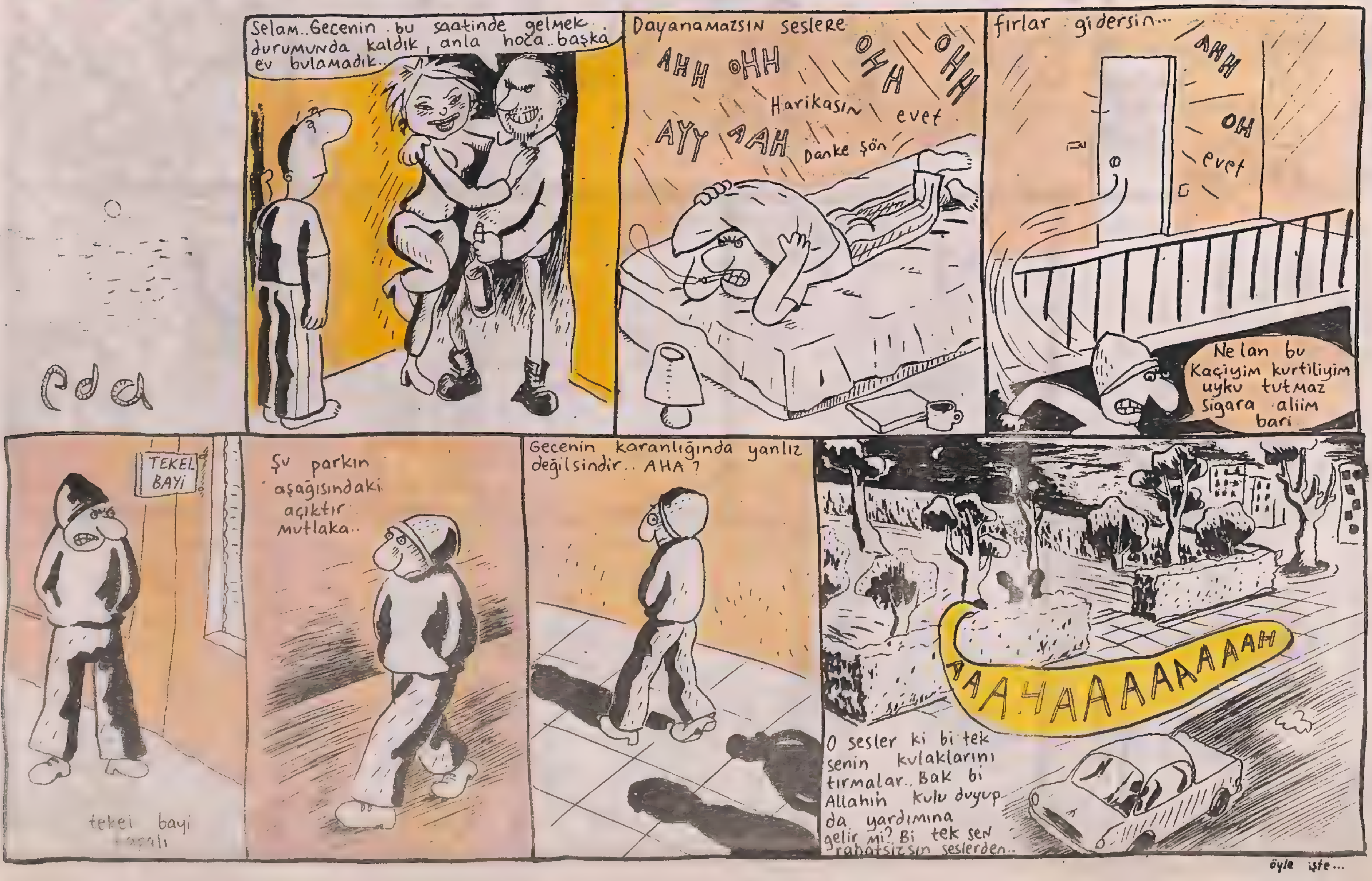

4 adet gerzek aşk Hikayesi...

Yazan- Çizen:
Erkan ERTÜRK

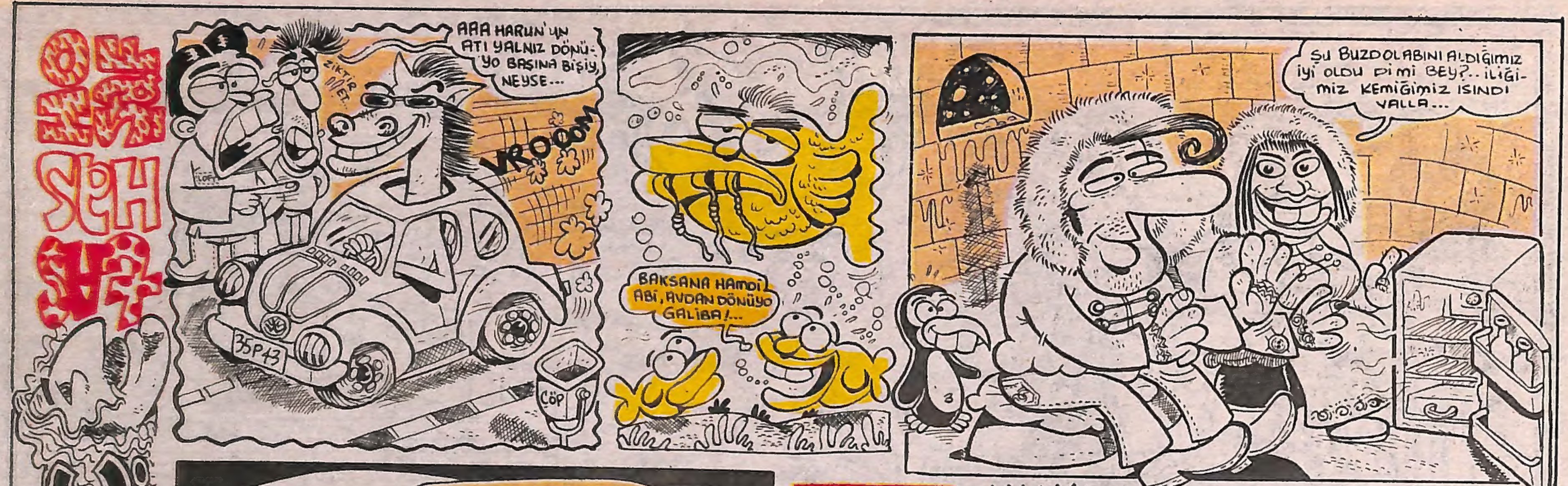

SELAM ASKER!

- Geçen gün askerden Baki PAKİŞ aradı. Hipno Sinop'daymış, yan gelip yatıyomuş. Burdan Pako'nun komutanlarına sesleniyom, diyomki, "Baki kaytarıyo yakalayın, çalıştırın onu!"
- Serkan OYAN'da Kıbrıs'ta askerliğini çiçek bakıcısı olarak yapıyo. Onu çalıştırıyo lardır orda. He, He...
- Sevgili Alpay OCAK'TA (Alper'in kardeşi) İstanbul'da kebab (!) askerlik yapıyo. Ona da çook selam söylüyom.

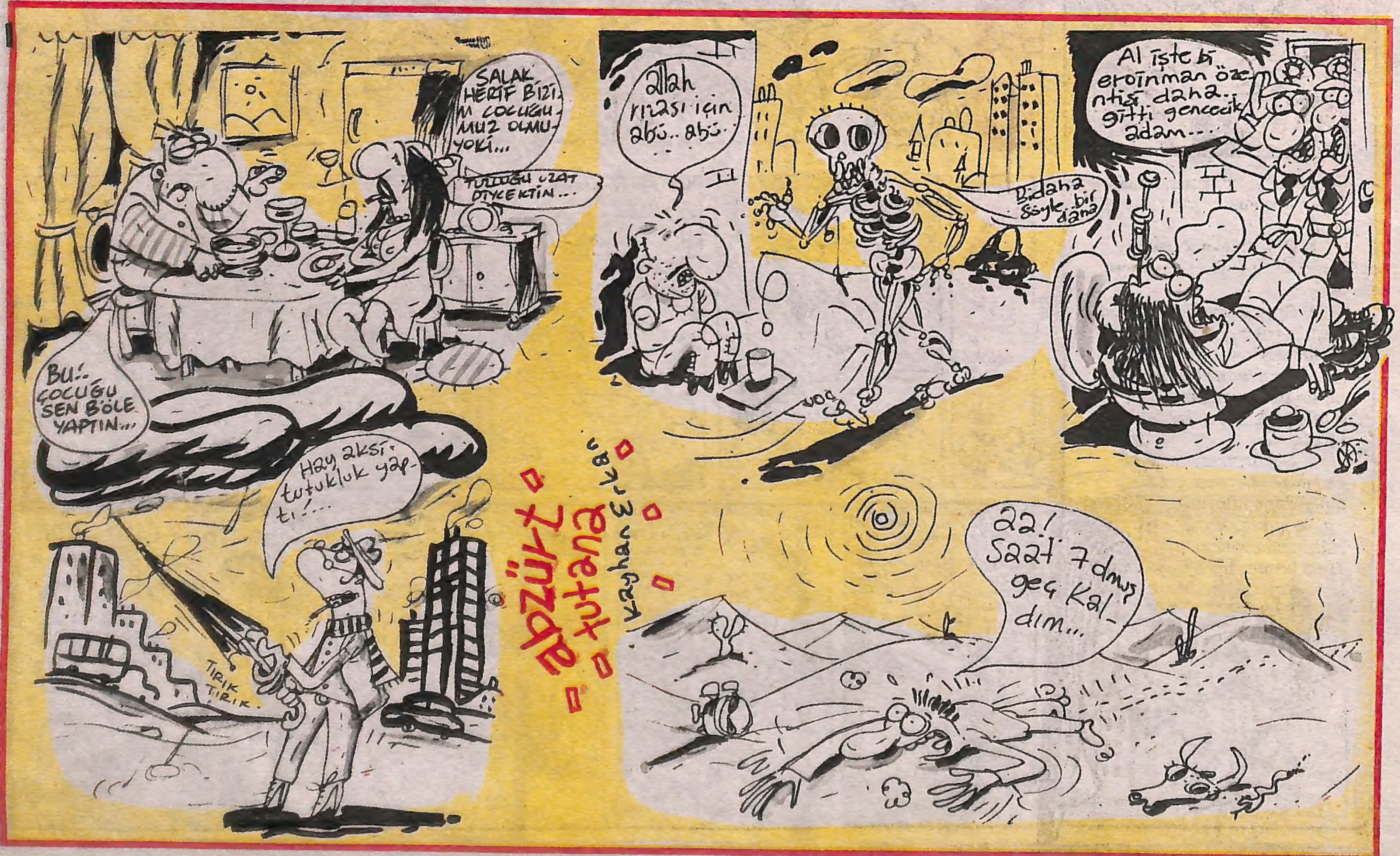

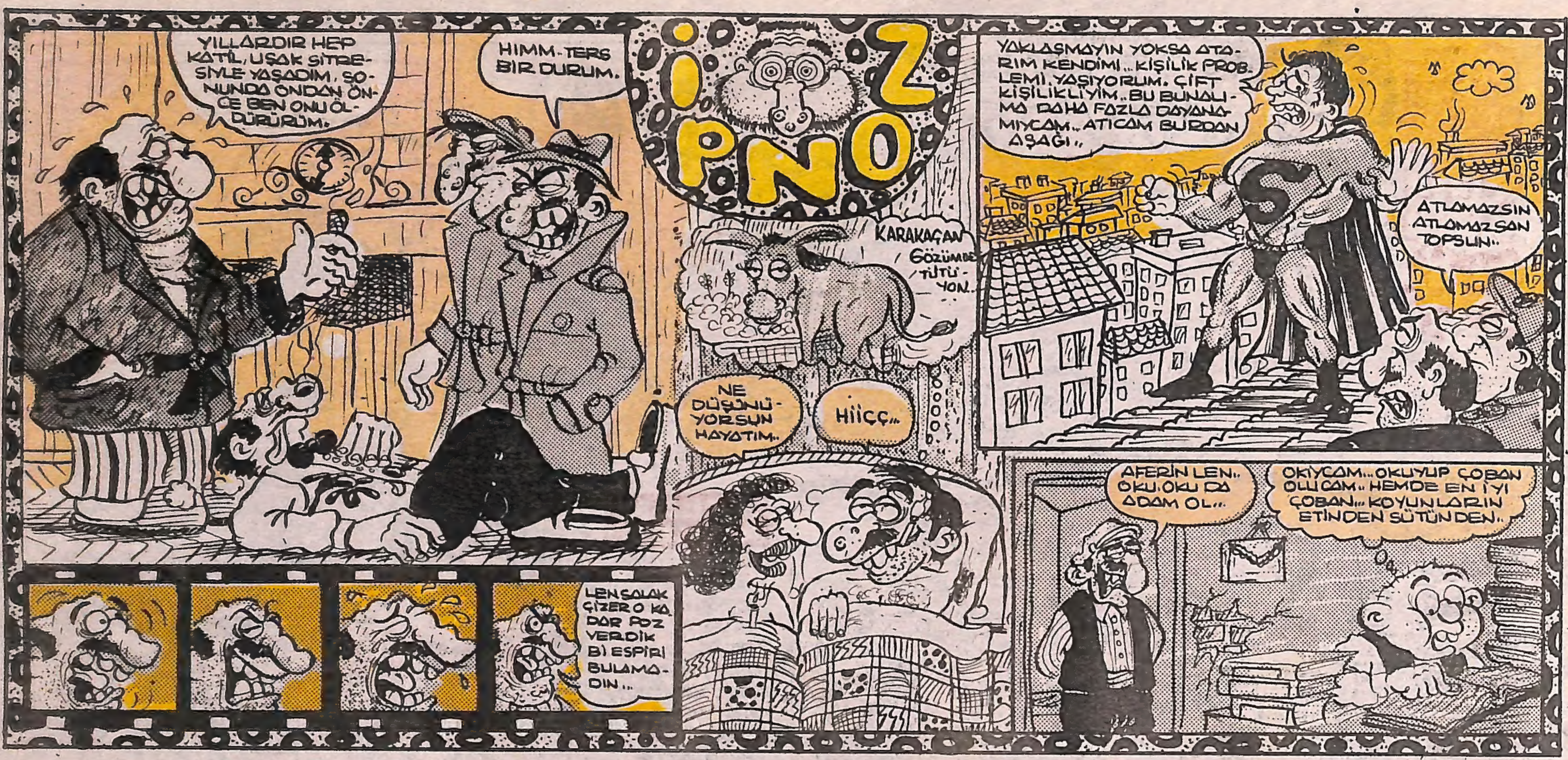

SİGARA NASIL BIRAKILIR?

Sigarayı bırakmak mı istiyorsunuz:

1- Belediye otobüsünde sinemada ısrarla sigara içiniz.

2- Sigaranızın külünü yanınızdaki palabıyıklı beyin cebine silkeleyiniz.

3- Sigaranızı kocası yanında bulunan güzel hanımın çıplak kolunda söndürünüz.

4- Sigaranızın dumanını karşınızda bulunan delikanlının yüzüne üfleyiniz.

Yediğiniz dayağa rağmen hala sigara içmeyi arzu ediyorsanız boşuna uğraşmayın. Siz sigarayı bırakamazsınız.

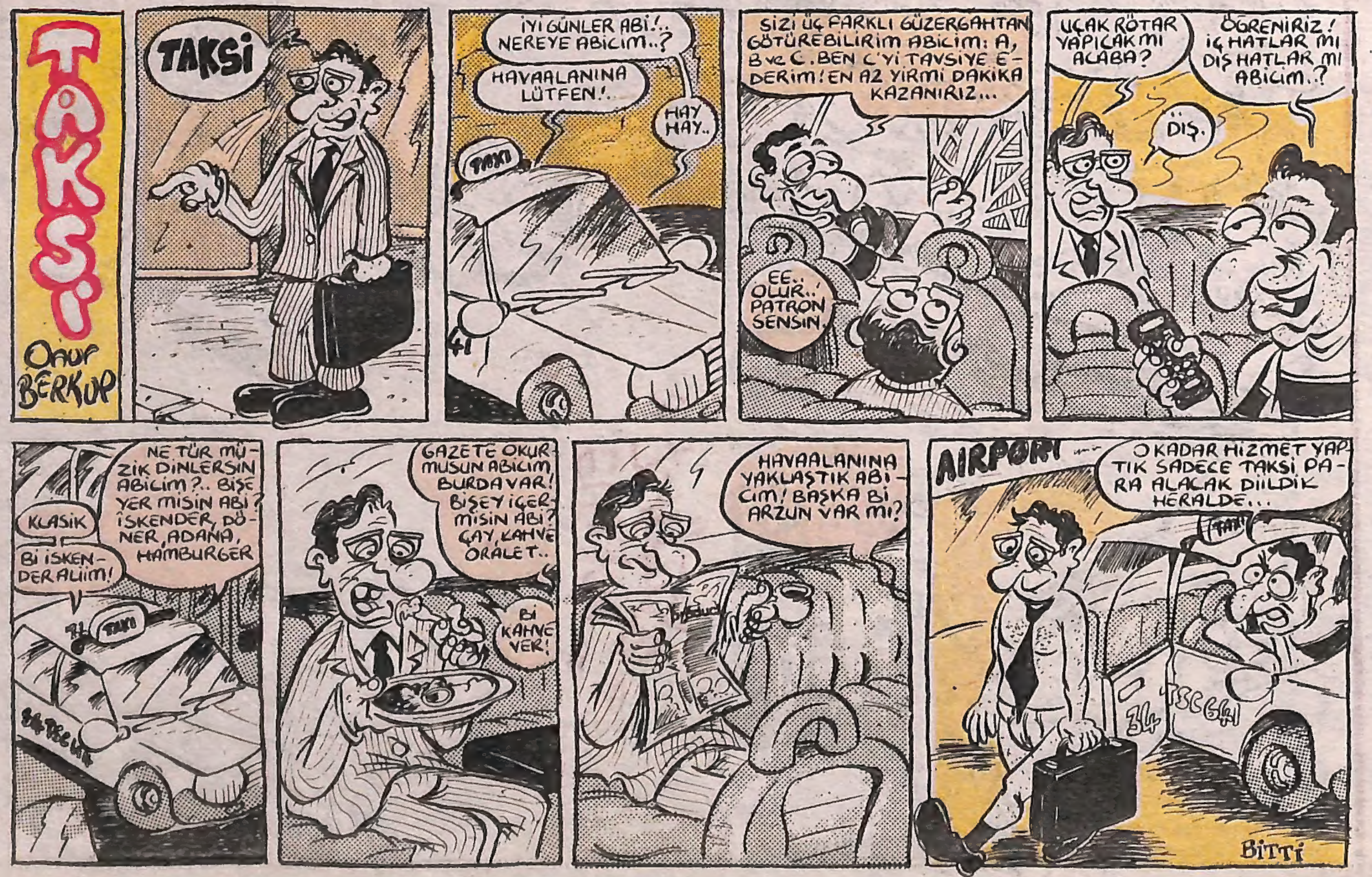

ÇİÇEĞİ BURNUNDA ZIPIR'lar

Yalçın VURAL/ İSTANBUL-Yalçıncım, yavrum evladım sözlerime nasıl başlayacağımı bilemiyorum. Ben sana ne diyim Yalçın... Uğraşmış didinmiş, tam beş kare koskoca karikatür çizmişsin. İyi güzel... Lakin bu espri bana tanıdık geldi fena halde! Sanki bir yerlerden esinlenmişsin gibi, ne dersin! Bak seni bu defalık affettim, bu iş aramızda kalacak. Ama bir daha ordan burdan esinlenirsen geri gönderirim ona göre!... Kendi esprin olsun, kötü olsun be yavrum. Bakalım, bana kendini nasıl affettiricen...

Ersin ATAR/ ANKARA- Ah, Ersin ah!.. Senin şu karikatür beni o kadar uğraştırdı ki sorma. Evladım ben kaç kere söyledim, kurşun kalemle çizmeyin diye. Bak ben tükenmezle üstünden geçtim falan da anca böyle kurtardık işi. Yoksa güme gidiyordu karikatürün. Kurşun kalemle çizmeyin yavrucum, teknoloji yetersiz, Tıp çaresiz bu konuda... Olmuyo yani...

Mahmut KARANAN/ İST. Mahmut, çizgin de iyi esprin de... Gerçi sen dergiye geldin, burada da konuştuk. Divanda oturan adamın ayağı ile ilgili bazı tüyolar vermiştim sana. Bunlar ufak şeyler deyip geçiştirme. Bir karikatür kusursuz olmalı. Ama az sonra her şeyin düzeleceğine eminim. Fakat az sonra... Az biraz daha çalışırsan, öbür sayfalara yatay geçiş yaparsın, unutma...

PENCEREYİ AÇSANA

Bizi yıllarca taşıyan, akılsız başımızın cezasını sesini çıkartmadan seve seve kabul edip çeken, sıcak yaz günlerinde hava olsun diye giyilmiş botların yüzünden buram buram değişik kokan, baş parmağının üstü kıl dolu, topukları çatlak, ama dört mevsim pedikürlü, araları pişik ve mantar yüzünden incelmiş irili ufaklı beş parmakta oluşan yürüme organı.

Zavallı ayaklarımız.

Onlar mı bizim yoksa biz mi onların? Cevap neyse farketmez. Ömür boyu onların üzerinde yürüyüp gideriz.

Ellerimize sürdüğümüz kremlerin, yüzümüse sürdüğümüz nemlendiricilerin, after shave'lerin zerresini koklatmaz ancak koktukları zaman farkına varır gidip yıkarız.

Veya bizden hoşlanmadığını bildiğimiz, bir insanın burnuna sokarcasına bacak bacak üstüne atıp sallarız o pis koku daha hızla yayılsın diye.

Biz sapık mıyız, sadist miyiz yoksa is mi? Yoksa kesme şekerler, toz şekerin halini görünce mi konuşmayı unuttuu? Bilmiyorum.

Bana hiçbir şey söylemeyin sormayın. Bir daha trende yolculuk edersem namerdim. Kardeşim belli ki banyo, küvet, musluk, hamam gibi kelimeler ve işlevleri sana ters

Şu ayaklarını yıkayacak bir yalakta mı bulamadın?

FINISHED

Seher DAVUTOĞLU/ İST.

Yusuf UĞUR/ İZMİR- Yine, biz dostuz, esprisi. Kardeşim gına geldi bu espriden yaa... Hayır, nerden çıktı, nasıl moda oldu bu uzaylı yaratık olayı anlamış değilim. Yani, dost olsa n'olur olmasa n'olur Yusufcum. Ama bak çizgin iyiye gidiyor, hakkını yemem yani... Uzaylıları öyle kenarda kıyıda çizme bi daha, ayıp oluyor. Şimdi bir telefon daha alalım...

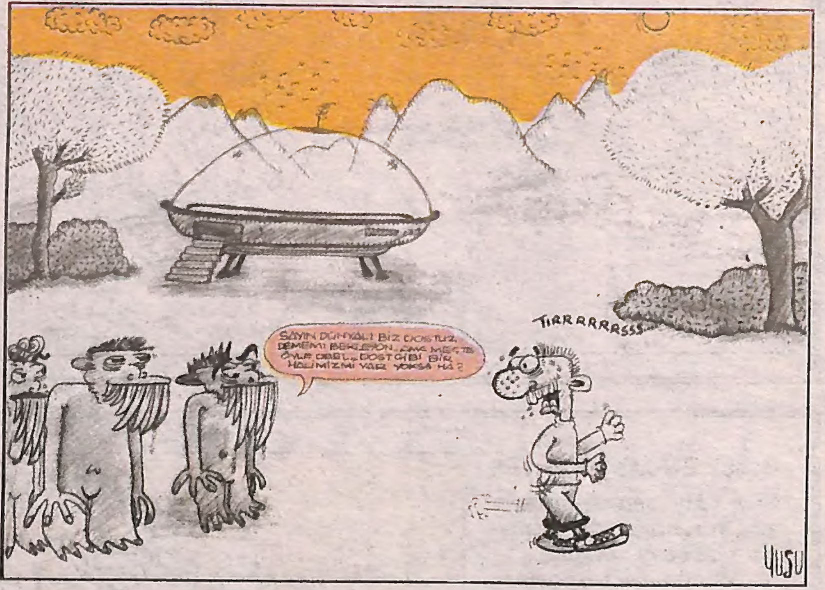

Demir DEDEOĞLU/ ANKARA

Gördün işte Demir, sabrın sonu Zıpır!.. Espri güzel, çizgi de daha iyi olacak. Bi sürü karikatür gönderdim, diyosun. İyi ama işte bu işler sırayla... Sen iyi bir çizersin Demir. Seni az biraz sonra yüksek rakımlı mevkilerde görücem, biliyorum. Diyeceksin ki, ne zaman? Zamanı sen tayin et, silahları ben seçerim...

ÇİÇEĞİ BURNUNDA ZIPIR'lar

Adres: ZIPIR Dergisi Alayköşkü Caddesi No. 11 Cağaloğlu- ISTANBUL

Nuri ERDEM/ TRABZON- Sonunda Trabzon'dan da bir çiçeği burnunda çıktı ya, artık bize karada ölüm yok. Nuri, sen Trabzon'un gururusun yavrum. Seni bağrıma basacağım. Seni şu dakkadan itibaren Trabzon'dan sorumlu Zıpır'cı ilan ediyorum. Şimdi gelelim çizgiye. Evet, delikanlı kıza balta olmuş ama, eli olmamış. Yani kızı omuzundan tutamıyor, sen de görüyosun. Öteki adamın elleri de bozuk. Ellere biraz daha çalışman lazım. Nedense, el çizmek zor iştir ha... Yani her bi şey çizilir sıra ele gelince akan sular durur. Biz şu el problemini halletsek fezaya gideriz be...

Erkan ÇAVDAROĞLU- AMASYA

Erkancım, söyle Allahaşkına. Otobüsün içindeki o adamları nasıl çizdin, nasıl sığdırdın? Valla helal olsun. Üstelik ben böyle bir otobüs görmedim ömrü hayatımda.
Tren gibi bir olay... Perspektife o kadar abanmışsın ki, otobüsümüz yoldan çıkmış. Şoförün koltuğu yok, ayakta sürüyor aracı, kaza yapacak. Erkancım, başka karikatürlerini bekliyorum, zamanla her şey düzelecek...

Ender UYSAL ANKARA

Ender sıkı espri bu. Sen de bir yerlerden esinlenmişsin ama bu seferlik olsun hadi! Okul gastelerin verdiği maket evlere benziyaço misali. Adamların ayakkabıları palyaço misali. Bulut iki dağın arasına sıkışmış kalmış, puzzle sanki...

Doğan BURAK- İST.

Doğan, gördün mü bak, isteyince güzel espriler bulabiliyorsun. Arkadaşlar, Doğan yabancı değildir, fırsat buldukça Zıpır'a gelir gider. Doğan'ın esprileri güzelleşiyor, ben bekliyorum çizgiye ne zaman sıra gelecek diye...
Ama Doğan'ın şimdi dersleri var, hele bi tatil başlasın Doğan'ı görün o zaman.
Aferin Doğan...

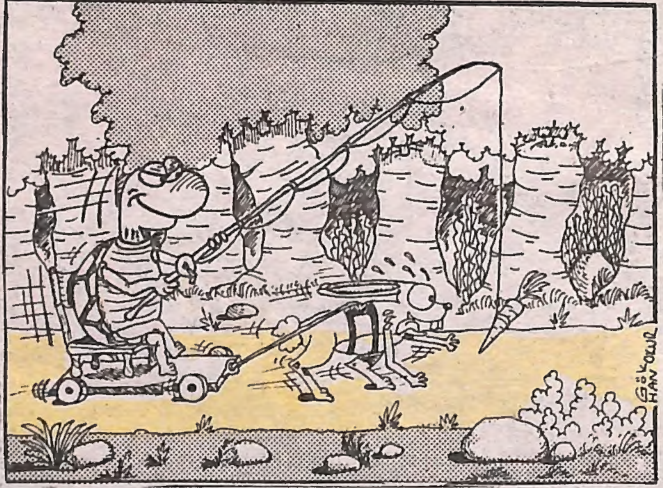

Gökhan OKUR/ ESKİŞEHİR- Gökhan'cım, sen Alis Harikalar Diyarında kitabını okudun mu? Sanki okumuşsun gibi geldi bana. Daha doğrusu ben bu karikatürü ggörünce aklıma Alis geldi, hoşuma gitti. Ne biliyim, öyle bir sevindim işte. Şimdiki çocuklar Alis'i okumuyor, bu yüzden hafif terminatör beyinli oluyorlar. Çizgi de iyi espri de iyi Gökhan. Ama hemen havaya girme. Bu çizgi daha çok fırın ekmek yer. Biliyorsun işte, bu işin kuralı hep çizmek, hep, hep, hep. Durmadan çizilecek...

Başak BUCAK/ G.ANTEP

Başakcım, sen de Ersin gibi kurşun kalem çizmişsin bizi epey zorladın yani. Mümkünse tükenmez kalemle veya kurşun kalem dışında her şeyle çizebilirsin. Bak anlatayım, şimdi kurşun kalem olunca baskıda çıkmıyor, çizgiler kayboluyor, dolayısıyla onca emek sarfedip çizdiğin karikatür yayın dışı kalabiliyor. Ama biz her türlü fedakarlığı yapıp, aynen yayınlıyoruz. Peki, tükenmezle falan çizsen n'olur yani. Bi dene, çok güzel olacak. Tabi çizgilerini de azıcık kalınlaştır Burcu...

OLAYI BÜYÜTTÜK İŞTE

Yetkili mercilerle konuştum, araya torpil falan koydum ve ikinci sayfayı da kaptım. Ben size söylemiştim di mi. Bana inanmamıştınız ama, şimdi gördünüz işte. Hani belki yakında üç sayfaya da çıkarız bilmem yani! Şimdi, Seher kardeşimiz öyküler yazmış göndermiş. Diyor ki, yayınlayacaksanız yayınlayın... E, yayınladık işte. Evet, güzel yazmışsın, ama daha komik olabilir. Bu arada, isteyen arkadaşlar Seher gibi öykü gönderebilir. Bir dosya kağıdını geçmemesi şartıyla! Zaten biz öykü kabul etmiyoruz dedik mi? Ağzımızdan öyle bir laf çıktı mı kardeşim? Ha, bi de şu var. Millet, benim karikatür ne zaman çıkacak,diye kıvranıyor. Artık daha az bekliyeceksiniz. Yerimiz genişledi. Elimde çuvalla karikatür var. Öyle ordan konuşması kolay, siz gelin de benim neler çektiğimi görün. İşte o kadar!

ZIPIR BABA